

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Pertru Austro-Ungaria
de un an fl. 10; pe
an fl. 6; pe 1/2 de an
fl. 2.50 pe 1 luna fl.

N-rii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Pertru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se întorc.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1/2 p. săptăm. prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Acti abonamentele căr și
inserțiunile sunt să plăti
înainte în Arad.

Scrisori adrețate în
Arad.

TRIBUNA POPORULUI

Să intrăm sau să nu intrăm în parlament?

Primim de la un Transilvănean următoarele aprecieri politice, care le publicăm cu plăcere ca un ecom la articoli „Pasivitate sau activitate?”

I.

În articolul publicat de „Tribuna Poporului” sub titlul „Pasivitate sau activitate?” s'a prezentat o expunere istorică foarte bine întocmită a fazelor, prin care a trecut hotărârea Românilor de a nu lua parte la alegerile parlamentului. Concluziunile expunerii sunt pe cât de firești, pe atât de adevărate: Românii numai siliți prin politica guvernelor unguarești stau la o parte în rezistență pasivă, și din momentul, în care această silă ar înceta, ei ar intra earași în parlament.

Stând pe aceste baze întrebarea, dacă să intrăm sau nu în parlament, este totdeauna actuală când se ivesc semne pentru o schimbare în bine a situațiunii politice, ear' răspunsul nu poate întâmpina nici un fel de greutate: Intrăm în parlament, dacă aceasta ni se face cu puțință.

Mai puțin lămurită și mai grea se prezintă însă întrebarea, dacă toți Românii din țările ce aparțin Coroanei Sfântului Ștefan putem procedea deopotrivă, sau suntem siliți să ne deosebim earași în „Ungureni” și „Ardeleni”?

Autorul articolilor citați s'a pronunțat pentru diviziune: Românii din Ungaria propriu zisă să intre în parlament, ear' Românii din Transilvania să continue a rămâne în rezistență pasivă. Cred că această întrebare merită după importanța sa o discuțiune mai largă și o examinare mai riguroasă înainte de-a ajunge la concluziunile finale.

Este adevărat, că „Ardelenii” se găsesc în alte condițiuni politice ca „Ungureni”. Rămâne însă de cumpănit, dacă această deosebire, cultivată de guvern și de politica de maghiarizare, este atât de pronunțată încât să determine direcțiunea politicii noastre naționale?

Așezați aici între alte popoare, cari ne încungură și ne strabat geograficește, noi Românii, relativ puțin la număr, avem un interes deosebit, ca în toate privințele să formăm o unitate națională. Mă feresc anume de cuvântul „solidaritate”, care a produs la noi în trecut atâta confuziune. Politica națională nu pretinde de la noi să fim solidari, pentru ca să apărăm una, ci pretinde să fim una și ca toate acțiunile noastre să fie îndreptate pentru ca să rămânem una. Nu voi să zic ca să tindem la o congruență în vederea asupra tacticii politice, ceea-ce ar însemna fixarea unei ținte nerealisabile, ci relev necesitatea creării unor condițiuni egale de desvolțare politică și culturală pentru toți Românii din țările supuse Coroanei sf. Ștefan.

Din acest punct de vedere esirea din „pasivitate” numai a unei părți a Românilor, a Ungurenilor, cuprinde în sine o primejdie națională destul de serioasă. La nici un caz nu se poate socoti cu impregiurarea, ca deputații români ungureni vor dobândi în parlamentul ungar mai curând sau mai târziu o astfel de importanță, ca să le succedă a înălțura, contra voinței Maghiarilor, pedecile, cari nu permit astăzi Ardelenilor să intre în parlament. Cine ar socoti altcum, se leagăna în iluziuni. Ardelenii ar fi deci condamnați să rămână pentru toate timpurile, cari se pot astăzi prevedea, în rezistență pasivă. Este mai mult decât probabil, că în asemenea impregiurări are să se desvolte și să se sporească între Românii ungureni „activiști” și Românii ardeleni „pasiviști” un separatism, care poate să se prefacă în dușmănie.

Istoria ne învață, ce ușor înfloresc separatismul și ce anevoie poate fi stăpinit. N'avem decât să ne aducem aminte de frații noștri Moldovenii și Muntenii, între cari de altcum politica națională a propagat necontentul ideii unității. Cu toate acestea, astăzi, după 40 de ani dela unirea Moldovei cu Muntenia, se ivesc încă aspirațiuni „moldovenești” și „muntenești”.

Nu ne este permis nouă să luăm direcțiunii politice, cari ne-ar putea duce în asemenea primejdii. Separatismul este identic cu slăbirea și frângerea puterii noastre naționale și numai dușmanii noștri pot să-l cultive, precum în realitate l-au și cultivat. Căci după dreptul public ungar Marele Principat al Transilvaniei nu mai există sub nici un fel de formă și uniunea lui cu Ungaria este încheiată fără nici o rezervă și decretată prin legi. Politica de stat a Ungariei ar trebui mai ales să tindă la stăpînire separatismului transilvan firesc. Însă tocmai din contra se întâmplă: Transilvania se administrează și astăzi încă, 32 ani după uniune, cu legi și ordonanțe particulare. Pentru ce?

Ar fi greșit a crede, că aceste legi și ordonanțe particulare ar avea numai scopul de a apăsa pe Români. Dar pentru-ce ar apăsa numai pe Românii ardeleni, cari nu sunt nici mai mulți, nici mai tari decât Românii ungureni? De altă parte știm din experiență, că politica de maghiarizare, când a fost vorba de asuprirea, n'a avut nevoie de legi speciale, ci a apăsă deopotrivă atât pe Românii ardeleni, cât și pe cei ungureni. Alt scop trebuie deci să aibă legile excepționale ardelenesti în gândul politicii de maghiarizare.

Această politică vede, precum este în deobște cunoscut, în popoarele ne-maghiare din Ungaria numai dușmani ai „ideii de stat”. Ea trebuie deci să tindă la divizarea și slăbirea lor. De unitatea tuturor popoarelor ne-maghiare nu se teme, fiindcă realizarea ei întâmpină prea multe greutăți firești; dar se teme de unitatea elementului românesc, ca a celui mai

numeros și mai viguros dintre Ne-maghiari.

Prin legile și ordonanțele particulare ardelenesti politica de maghiarizare pune pe Românii din Transilvania în alte condițiuni politice ca pe cei din Ungaria, îi separă pe unii de alții și îi divizează, întocmai precum îi divizează când caută să lege biserica română greco-catolică mai strâns cu cea romano-catolică sau să înființeze un episcopat greco-catolic maghiar. Este evident, că Românii, separați și divizați în „Ardeleni” și „Ungureni” și în „uniți” și „ne-uniți”, sunt neasemenat mai puțin periculoși ideii de maghiarizare decât toți Românii strinși la un loc cu o singură direcțiune politică.

Conferența națională de la 1881, care a întrunit pe „Ungureni” și „Ardeleni” la un loc, însemnează un pas înainte spre unitatea noastră politică, și conferența de la 1887, care a proclamat pentru toți Românii aceeași atitudine politică, este al doilea pas. Să dăm acum înapoi și să ne întoarcem la anul 1881? Să acceptăm o tactică, care este primejdioasă și care ne-ar face să spriginim un scop al politicii de maghiarizare?

Mă voi încerca a dovedi, că nu există necesitatea a face acest pas înapoi.

Colonizarea Săcuiilor. Foile ungurești spun, că deputații ardeleni ai Dietei ar fi pornit o mișcare cu scopul, ca să ceară dela guvern să continue opera colonizării începute în unele părți ale Ardealului, în special să ceară, ca să colonizeze familiile săcuiesti.

Unde să le colonizeze? În Ungaria? După aici se prăpădesc. Sau înțeleg așa, ca din Ungaria să aducă coloniști în Săcuime pentru a umple golul ce lasă emigrările Săcuiilor în România? No, asta ar fi și mai nostimă.

Nu prea înțelegem bine știrea foilor patriotice, precum pe semne nici ele nu își dau seamă, cum ar fi mai bine: așa ori așa?

Să urmeze sfatul lui Beksics, Săcuin și el. Nu face nimic, că e întreg jidănit și nu știe alta, decât ceea-ce îi sună, ha dictează și chiar îi poruncește — Kagha lui. Abstrăgând dela ghiarele acestuia, din care Beksics nu mai poate scăpa, decât prin sinecidere, mai capă el pentru fiecare articol kaghalist câte 50 fl.

Toți o știu aceasta, dar „ideea” pretinde să tacă și cel mult să ridice ca augur, căci nici ceialaltă nu s'a mai liber de Ovremea cutropitoare.

Mântuirea Ciangăilor asigurată. Foile patriotice dau următoarea știre:

„În interesul național maghiar și catolic al Ciangăilor, episcopul ardelen cont. Gustav Majláth, mai departe canonice din Strigoniu Poór, Csernoch și Venczel cresc, fiecare, câte un băiat ciangău, pe spesele lor, cu scop ca acești tineri mai târziu, devenind preoți sau dascăli, să îndeplinească misiunea națională printre Ciangăii din

Bucovina, cari, în lipsa de conducători potriviți, fără îndoială s'ar contopi în românimea de acolo și s'ar perde pentru catolicism. Prelații suspomeniți voiesc să o împedice aceasta; d'aceia pun de se cresc preoți și dascăli maghiari, astfel, că de aci înainte în fiecare an, doi preoți și doi dascăli maghiari vor merge printre Ciangăii în Bucovina.”

Fapta prelaților, nu-i vorba, e foarte creștinească, dar...

Autonomia bisericii române gr. catolice.

Joia și Vineria trecută, 14 și 15 l. c., episcopatul romano-catolic era întrunit, la convocarea primatului Vassary în palatul acestuia din Buda. La conferențele acestea au luat parte și toți arhiepiscopii gr. catolici români.

Despre pășirea acestora „P. Lloyd” raporta între altele:

„Desbaterea asupra autonomiei s'a învârtit astăzi aproape numai în giurul chestiunii participării Românilor gr. cat. Metropolitul Mihályi a precizat punctul de vedere, pe care stă el și colegii săi, și căruia i-a dat expresiune deja la deschiderea congresului printr'un memorandum. E același punct de vedere, pe care episcopii români l-au observat în primul congres catolic, la 1871, anume ca autonomia catolicilor români de rit grecesc să nu fie total delăturată. Atunci și episcopii ruteni au încercat să apere autonomia ritului lor contra organizării unei autonomii, care să-i contopească; acum însă, s'au acomodat și abstau fie și dela o încercare analogă.

Metropolitul Mihályi a indigitat cu deosebire la escitarea, ce ar produce-o în sinul credincioșilor și preoților desființarea obșteiunilor drepturi autonome. Această escitare va fi cu atât mai mare, cu cât prin proiectul propus se susține autonomia diecesană și parochială a bisericii romano-catolice din Ardeal, pe când parochiile și diecesele române ar fi să se supună de tot.

Oratorul cere, să aplice aceeași măsură pentru toți, căci altfel delegații români nu ar putea lua parte la congres, pentru a nu deștepta nici oparență, că ar consimți.

Mai mulți oratori, și anume cardinalul Schlauch au accentuat față cu acestea, că această chestiune nu aparține episcopatului. Episcopii și delegații români sunt convocați, ca toți ceialaltii, pe baza unei rezoluțiuni prealnalte. E exclusiv treaba lor, cum să se poarte față cu convocarea. În tot cazul numai plenul congresului e unicul for, care ar putea lua hotărâri în chestiune.

După-ce episcopul Pavel a dat conferenței asigurarea, că procedul Românilor nu are momente și tendențe religioase, de credință, — discuțiunea s'a închis.”

„P. Napló” de Vineri, raportând și el și amintind, că episcopatul gr. cat. român vrea să predea un „Memorand” în cauza autonomiei bisericii-surorii ale noastre, scria:

„Precum se aude, episcopatul maghiar nu poate consimți cu această pretenșiune, și anume: întâiu pentru a păstra unitatea bisericii catolice de ambele rituri din Ungaria; și apoi și d'aceia, deoarece ce se poate da cu socoteala, că ori-care guvern maghiar și-ar da consimțământul său la aceasta, în modul acesta separatism național ar prinde teren și în biserica catolică...”

DI AL. MOCSONYI DESPRE PARTIDUL NAȚIONAL.

Intr'o scrisoare adresată către dl Dr. Ioan Rațiu încă în luna lui Iunie a. c., care „Tribuna“ numai acum o dă la lumină, dl Dr. Al. Mocsonyi își expune părerea sa privitor la situația partidului național. Noi o reproducem pentru că chestiunea trebuie discutată și lămurită în interesul cauzei naționale a poporului român.

Cetitorii noștri avându-o dinainte, pot să facă paralela între părerile dlui Mocsonyi și ideile dezvoltate în articolul nostru despre „Pasivitate sau activitate“? Și mai ales punându-le alături de ideile expuse în articolul ce începem a-l publica la locul prim, vor găsi cu înlesnire calea pe care avem de a merge. Eată cum sună scrisoarea:

„Și de astăzi dată cu adâncă durere, dar și cu toată sinceritatea trebuie să mărturisesc, că după convingerea mea n'a sosit încă timpul pentru „sanarea rețelor“, și deci astăzi încă în mod serios nici vorba nu poate fi de-o „precisare a pașilor potrivii“ spre acest scop. Ear ce privește „prevenirea pericolelor, ce amenință partidul național“, unicul paladiu în contra acestora poate fi—după convingerea mea cea mai fermă—numai și numai ținuta corectă a propriilor membri ai partidului național. Acea ținută clară și hotărâtă, după care fie-care aderent sincer al partidului—fără a părăsi terenul legal constituțional, baza luptei noastre naționale—privește în situațiunea critică de astăzi, de prima și de cea mai sacră a sa datorință a ține cu toată tăria sufletească la dogma politică, în înțelesul căreia partidul național—deși de fapt împiedecat în libera sa mișcare prin cunoscutele ordinațiuni ministeriale anticonstituționale—de jure susține și astăzi în întreaga sa organizațiune neștirbită.

„Dacă aceasta are să fie dogma politică, care nici un aderent sincer al partidului național nu o va contesta și nici un membru al partidului nu o poate contesta fără a căde în erezie politică; dacă mai departe luăm în considerare de-o parte, că dezvoltarea unei activități politice a partidului și funcționarea organelor sale în buclul ordinațiunilor ministeriale—deși fără basă legală și anticonstituțională—este o simplă imposibilitate, ear de altă parte, că ori-ce încercare de acțiuni politice, cu desconsiderarea formelor recerute de organizațiunea partidului nu pot produce—după tristele experiențe din trecut—alt efect, decât tot atâtea lovituri contra ordinii de drept a propriei noastre organizațiuni politice;—scurt—dacă nu voim a comite un act de sinucidere politică, nu voim a distruge noi înșine partidul nostru național—atunci urmează de sine că,—pană când durează starea aceasta excepțională, anti-

constituțională,—noi de-o parte avem să ne ferim de ori-ce svircoliri neputincioase și nedemne de-o luptă bărbătească, ear de altă parte avem să susținem cu toată tăria sufletească, prin rezistență pasivă, bazele de drept ale partidului național, stând fie-care: presidentul, comitetul, delegații și fie-care membru singularic al partidului la postul său, rezoluți a nu-l părăsi sub nici o împrejurare, a nu se mișca din loc, cum un regiment comandat la un post expus stă nemiscat sub ploaia gloanțelor, până când pozițiunea periclitată și atacată—libertatea de acțiune a partidului—va fi revindicată și salvată.

„Cei-ce identifică această politică cu politica rezignațiunii, care face pendentă lupta națională dela grația contrarilor noștri politici, dovedesc prin aceasta numai: sau că nu știu ce este și ce însemnează în luptele politice ale popoarelor rezistența pasivă, sau că uici astăzi încă nu sunt în curat asupra situațiunii noastre critice. Și în adevăr, ar fi timpul deja, ca să fim odată pe deplin în curat în privința aceasta asupra unui punct cardinal în lupta noastră națională: asupra măsurii puterilor noastre și a aceleia a contrarilor noștri.

„Să fim odată pe deplin în curat despre aceea, că noi puterile de stat nu-i putem opune nici o rezistență activă, din contra nici puterea de stat nu poate să frângă rezistența noastră pasivă—dacă suntem bărbați.

„Puterea de stat ne poate opri a pași înainte, dar' nu ne poate sili a da îndărăt. Cu un cuvânt: puterea de stat poate să împedecă întregul organism al partidului național în libera sa mișcare, dar' nu există putere pământescă, care ar fi în stare să distrugă organismul partidului nostru—fără de noi.

„Astăzi deci parola luptei noastre naționale are să fie: *restitutio in integrum*.

„Unica armă ne este: rezistența pasivă.

„Și unică corectă ținută este: a nu părăsi nici cât un fir de păr terenul legal, dar' a susține cu toată tăria sufletească bazele de drept ale organizațiunii noastre politice, ale partidului național.

Căci fără organizare politică nu se face luptă politică, și fără partidul național nu se face politică națională.

Ear' partidul național va susta până atunci, până când el va trăi în inimile noastre.

A ne lăpăda deci în aceste momente supreme de bazele de drept ale organizațiunii noastre politice ar însemna, că noi înșine am desevriț—fie din nepricepere, fie din lășitate—opera de nimicire a partidului național, opera de nimicire, ce contrarii noștri politici cu toată puterea de stat, ce o au în mâinile lor, n'ar pute să o deservitească.

Astfel judec eu starea de ex-lex, ce ni-s'a impus prin ordinațiunile ministeriale anticonstituționale, și astfel am judecat-o de la începutul ei. De aceea m'am opus fiecărei încercări, ce se ivise din sinul partidului național în direcțiune de ne abate

de la bazele de drept ale organizațiunii noastre politice. Dar' totodată am trebuit să fac și trista experiență, că vederile mele n'au avut destul pond, spre a împedeca greșelile făcu'e. Poate că nici astăzi nu voi fi mai fericit; țin însă de datorința mea a spune în momente decisive părerile mele cu toată francheța și fără privire la aceea: că oare de sunt populare, sau ba? O fac aceasta spre liniștirea conștiinței mele. Astfel am făcut-o și de altădată, ear' Domniile Voastre veți decide: că oare le primiți, sau ba.

Birchiș, 12 Iunie 1899.

Cu distinsă stimă:

Alex. Mocsonyi.

Din Bucovina.

Proteste.

Protestul preoșimii districtului Câmpulung, scrie „Patria“, contra calomniilor din 18 August a vrit groază în cercurile guvernamentale: Bourguignon, Arcadie et Compagnie. Se pare că vor să mistifice chiar însuși faptul, că preoșimea s'a întrunit și în unanimitate a votat acel protest energetic. Protopresbiterul din Dorna a fost necesitat a invita printr'un circular, stilisat în limba germană și multiplicat în mai multe exemplare, preoșimea districtului în biroul căpitanului districtual.

Prigoniri.

Din Suceava i-se telegrafează confratelui bucovinean: „Prigonirile din partea inspectorului școlar al țării s'au pornit cu mare furie și asupra gimnasiaștilor noștri. Zece studenți sunt respinși, fără motive, de la examenul de maturitate.“

Confiscări.

A 31-a confiscare s'a implinit cu n-rul trecut al „Patriei“. De astădată au fost eliminate mai multe pasaje din o corespondență actuală din Vatra-Dornei.

„Deșteptarea“—confiscată. N-rul din urmă al „Deșteptării“ oferă un straniu aspect. Patru pasaje din articolul prim intitulat „Nu suntem credincioși împăratului“ au căzut pradă censurei averse. Astfel a ajuns și foaia populară bucovineană zilele grele, prin cari trece „Patria“ deja aproape de 4 luni.

Clubul român din parlamentul din Viena

S'a întrunit Marți în 12 l. c. la oarele 4 în localitățile palatului țării. La ședință au participat c'nii deputați bar. Eud. Hormuzachi, Iancu Lupul, Dr. G. Popovici și bar. George Vasileco. Păr. Dr. I. Turcan, fiind

bolnav, a absentat. S'a discutat situațiunea politică din țeară, crisa ce s'a iscat prin demersurile despotice și adversare Românilor ale presidentului țării în situațiunea parlamentară, ce se va desvolta în urma acestor evenimente. Din cele ce s'au desbătut și hotărât, transpiră numai, că s'a luat decisiuni aproape unanime. Alegerea comisiunii parlamentare a clubului se va face în ședința viitoare, care se va ține probabil Lună, în 18 n. l. c. înainte de conferența plenară a tuturor deputaților români. Puțină mulțumită va găsi bar. Bourguignon la contele Thun pentru buclurile, ce le-a inscenat cu o frivolitate ne-maipomenită.

În gimnaziul superior de stat din Cernauiți

Au fost primiți cu începutul anului curent școlar 959 elevi. Singuraticele clase sunt frecventate în următorul mod: I. (departământul german) 156, (departământul român) 46; II. (desp. germ.) 134, (departământul român) 30; III. 122, IV. 102, V. 100, VI. 95, VII. 85, VIII. 89 elevi.

„Junimea“.

Societatea academică „Junimea“ invită la serata cu dans, care se va arangea la 28 Sept. st. n. a. c. în sala hotelului „Central“ sub presidența presidentului de onoare Dr. Iancu cav. de Flondor și a conluștorului societății Eugen Halip. Începutul la 8 1/2 oare seara. Prețul de intrare pentru o persoană 2 fl. v. a. Toaletă simplă. — Costumul național bine văzut.

Atentatul din Belgrad.

„Neue Freie Presse“ primește din Belgrad următoarele:

Prima ședință a procesului atentatului și conjurației a lăsat o impresiune stranie. Pe când, de la arestarea lui Knezevic, în urma atentatului, se zicea că atentatorul ar fi denunțat ca complici pe Pașic, Taușanovic și pe toți cei-lalți șefi radicali, actual de acuzare nu declară de complici al lui Knezevic de cât pe colonelul Nicolici și alte câte-va persoane neînsemnate.

În urma declarațiilor făcute de Knezevic în prima ședință a tribunalului excepțional, acuzarea e sgduită și în punctul acesta, deoarece Knezevic a retractat tot ce a spus la instrucțiune declarând că atentatul e un act de răsbunare personală.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“.

ULTIMELE SCRISORI ALE LUI JACOPO ORTIS (14)

Traducere de
LUCRETIA RUSSU ȘIRIANU.

Din Ravenna nu mi-a scris; dar' din pasagiul următor se înțelege, că în săptămâna aceea se dusesse acolo.

Nu lucrez așa neprecugetat, ci cu sufletul hotărât. Câte furtuni n'au trecut peste mine, înainte de a-mi vorbi moartea cu atâta liniște—și eu să fiu așa de împăcat cu ea!

Pe urma ta, tată Dante!—îmbrățișându-o pe ea, m'am întărit și mai mult în hotărârea mea. M'ai văzut, tu tată? Mi-ai inspirat poate atâta curagiu în suflet și inimă, când ingenunchiat mi-am apăsat fruntea pe monumentul tău de marmură, m'am gândit la sufletul tău sublim și la iubita și

ingrata ta patrie, la exilul și la spiritul tău dumnezeesc; și apoi m'am despărțit de umbra ta mai deschis, mai vesel?

În 13 Martie de dimineața se coborî de pe munții Eugeneici, trimise pe Michéle la Veneția și se aruncă pe pat încălțat să doarmă. Eram tocmai la mama lui Iacopo, când ea spăriață, observând feciorul, întrebă: E fiul meu—? Epistola ce o scrisese din Alexandria, nu sosise încă, și Iacopo veni înaintea celei trimise din Rimini, ear' noi credeam că e deja în Franța, de aici vine că vederea scriitorului ne-a făcut să presupunem o întâmplare înspăimântătoare. El povestii:

„Stăpânul meu e în casă țărănească; n'a putut scrie, fiindcă am călătorit toată noaptea, dormia pe când eu am încălecat. Am venit să vă avizez că vom pleca din neș. După cele-ce am auzit dela el, spre Roma; adecă dacă îmi aduc aminte, mai întâiu la Roma, pe urmă la Ancona, unde ne vom imbarca. De altcum domnul e sănătos; și cam de o săptămână încoace mi-se pare mai liniștit. Mi-a spus că înainte de a pleca, vrea s'o viziteze pe Signora; m'a trimis să vă aduc aceasta la cunoștință. Va veni poimâne sau mâine“.

Servitorul părea vesel, dar' vorbele lui zăpăcite ne măria grija; și numai cu o zi în urmă ne-am liniștit, când Iacopo scrisese, că va călători la insulele ce au aparținut odată Veneției, și fiindcă se teme că nu se va mai întoarce de acolo, vrea să ne mai vadă odată și să primească binecuvântările mamei sale. — Acest bilet s'a perdut.

Când, în ziua sosirii lui în munți, se deșteptă cu patru ore înainte de a se înșebra, se sculă și făcu o plimbare spre biserică, apoi își schimbă hainele și plecă spre casa familiei T... Afliase dela un servitor că se întorsese înainte cu șese zile din Padua și îndată vor veni cu toții dela plimbare. Era aproape seara și el se întoarse acasă. Abia făcu câțiva pași, când o zări pe Teresa, care venia cu Isabelina de mână; după fete venia domnul T... și Odoardo. Iacopo fu cuprins de un entremur și se apropiă închietat. Teresa abia îl recunoscu când strigă: Dum'ezul meu! și aproape leșinată se dădu înapoi și se ținu de brațul tatălui ei. Când se apropiase de tot de ei și îl recunoscură cu toții, ea nu mai zise nici o vorbă; domnul T. abia-i întinse mâna și Odoardo îl salută sec. Numai mica Isabella îl sări de gât și când o

luă în brațe, ea îl sărută, îl numi Iacopo al ei și se întoarse spre Teresa arătându-l pe el. Mergând cu ei vorbi încet fetiței. Ni-meni nu deschise gura; numai Odoardo îl întrebă, dacă merge la Veneția. — Peste câteva zile, răspuse el. Când ajunseră la ușă, el își luă rămas bun.

Michéle, care la nici un cas n'a voit să rămână în Veneția ca să se odihnească, pentru-ca să nu-și lase stăpânul singur, se întoarse la miezul nopții și-l găsi la birou ocupat cu arangearea hârtiilor. Arse foarte multe, altele de mai puțină importanță le arse și le aruncă sub masă. Servitorul se culcă și încezu supravegherea grădinarului, fiindcă Iacopo toată ziua nu mânca nimic. În aduseră o parte din prânz și mâncă ceva pe când își arangea hârtiile. Nu le revăzu pe toate, ci se plimba în sus și în jos prin odaie, și se așeză la masă și cetii. Grădinarul care-l observă într'zise pe urmă, că pe la sfârșitul nopții a deschis geamul și a privit timp îndelungat afară. Îmediat după aceea se pare că a scris fragmentele următoare. Sunt scrise pe diferite pagini, dar pe aceeași filă.

Se comentează, pe de altă parte, faptul, că în actul de acuzare se atribuie șefilor radicali acușai unele broșuri, deși se știe în general, că ele sunt opera unui ziarist expulsat din Serbia, care se certase cu radicalii.

Actul de acuzare e considerat ca păgubitor pentru prestigiul și creditul Sârbiei, și aceasta din cauză că ei prezintă Serbia ca o țară amenințată de o conjurație mare și primejdioasă. Pe lângă aceasta, sinuciderea prefectului Anghelici a făcut o impresie foarte nefavorabilă. Anghelici a fost prefect de poliție în Belgrad, mai târziu șef al poștelor și telegrafelor sârbe și sub actualul regim prefect al districtului Șabaț. El era considerat în general ca dinastic. Deoarece Anghelici era desemnat ca cel mai compromis dintre acușai pentru înaltă trădare, prin moartea lui se ivește un mare gol în toată procedura privitoare la adunarea de dovezi în contra acușaiilor.

NOUȚĂȚI

Arad, 18 Septembrie 1899

„Limbajul minții sănătoase“! Oganul „autorizațiilor“ dela „Tribuna“, publicând scrisoarea d-lui Al. Mocsonyi de la 12 Iunie a. c., adresată către dl. Dr. Rațiu în chestia partidului național, zice: „Mai deunăzi dl. Mocsonyi era numărat de monitorul „Infrățitorilor“ între cei ce „țin“ cu ei. Acum li s'a dat răspunsul cuvenit, deși dl. Mocsonyi, în di-prețul ce poartă disgrațiilor lor isprăvuri, nici măcar de pomenire nu i-a învrednicit“.

Cum adecă? Dl. Mocsonyi ar fi putut să răspundă în scrisoarea dela 12 Iunie la niște chestiuni și evenimente petrecute numai la 1 August, adecă cu o lună și jumătate mai târziu, când s'a ținut instalarea episcopului și toastele dela banchet? Sau doară la articolul despre „ideea de infrățire“ apărută cu două luni și jumătate mai târziu putea să dea răspuns ori „măcar“ pomenire să facă dl. Mocsonyi? E posibil, ca cele ce scriu decrepițit de la „Tribuna“ să fie „limbajul minții sănătoase“? Nu! Sărmanii! I-a părăsit până și — puterea judecătorească! „Tribuna Poporului“ n'a numărat pe dl. Mocsonyi între aderenții săi, — ci autorul articolilor ideii de „apro-

Et bine, fi statornic. — Vezi aici stindardul lucitor, ca jărătecul. Viră-ți mâna înăuntru; arde-ți carnea vie; nu te desonora printr'un suspin. — De ce aceasta? — De ce să simulez un erism, care nu'mi e de nici un folos? E noapte, noapte adâncă. De ce veghez nemșcat aplecat pe această carte? — Am învățat să arăt numai înțelepciune, când patimile nu stăpănesc de tot sufletul. Asemenea progrese sunt asemenea medicamentelor, adecă, sunt fără folos, îndată-ce boala a covârșit forța de rezistență a naturii.

Sunt înțelepți, cari se laudă că au înfrânat patimile, cari nu le-au combătut nici odată, de aceea sunt așa de obraznici și curajoși! — Luceafăr iubit! tu lucrești din orient, și trimiți acestor ochi razele tale — ultime! Cine ar fi crezut aceasta înainte de șase luni, când veniai din altă constelație ca să învești noaptea și să primești salutul nostru?

O, de ar răsări odată aurora dimineții! — Poate în aceste momente Teresa se gândeste la mine. — Gândimângăitor! O, cum fericirea știindu-se iubită, îndulcește oțelul durere!

O aiurări nocturne! Du-te — du-te, vreau să mă seducă, timpul a trecut; eu singur mi-am luat ori ce amăgire; imi rămâne numai o cale de scăpare.

piere politică“ a șis, că „dl. Al. Mocsonyi, capul autoritar al „moderaților“, numai un adversar al ideii de apropiere între Maghiari și Români n'ar putea fi după întreg trecutul său politic“.

Fotografia „Telegrafului Român“. Se știe, că „Telegraful Român“ a avut și a urmat consecvent până acum un alt program politic, decât cel dela 1881 al partidului național. În numărul său însă dela 4/16 Septembrie vedem cu surprindere reproducă ca prim articol scrisoarea dlui Al. Mocsonyi, ceea-ce este un semn vădit, că în era noului Arhiepiscop și Metropolit Ioan Meșianu, el și-a schimbat programul, mergând în direcția politică a d-lui Mocsonyi, pentru a susține atât programul dela 1881, cât și vechea organizație a partidului național, și comitetul d-lui Dr. Rațiu. Semn bun!

Necrolog. Din Sibiu ni-se trimite următorul trist anunț: Elena Petrașcu, directoara internatului școlii civile de fete a „Asociațiunii“, în numele său și al tuturor rudeniilor, cu adâncă durere aduce la cunoștință, că iubitul ei tată Ioan Petrașcu, căpitan ces. și reg. în pensiune, posesor al medaliei de rebel, al insigniilor de serviciu ca oficer și al medaliei comemorative papale, împărtășit cu sf. taine, după scurtă suferință a răposat în Domnul în 13 Septembrie n. la 6 oare seara, în etate de 81 ani. Rămășițele pământești ale scumpului defunct s'au înmormântat din casa mortuară (str. Morii Nr. 8) Vineri, în 15 l. c., la 3 oare p. m. după ritul bisericii gr.-or. În cimiteriul militar din Sibiu. — Fie-ți țărina ușoară și memoria eternă!

Din Bănat. Ni-se scrie din comuna Moșnița (protopopiatul Timișorului), că în 16/28 August a fost acolo alegere de învățator. Dintr'5 candidați a fost ales cu majoritatea voturilor dl. G. Caba, până acum învățator în Șuștea. Alegerea a decurs în toată regula și în liniște.

Iarnă în Bihor. Cu data de 15 Septembrie n. ni-se scriu din Șeghiște următoarele rânduri: Abia de 2 zile a început a ploua pe aici o ploaie recoroasă și iată că acum vitrurile Bihorului au și îmbrăcat haina de iarnă. Neaua căzută e destul de mare, în raport cu timpul în care ne aflăm; căci, pe bună dreptate, toamna nici nu s'a început și iarna i'a și luat locul. Ce-o să fie? Se în treabă bietul plugar, care în părțile acestea toată vara n'a avut, putem zice, nici o săptămână lipsită de ploaie. — M. P.

Un cal pe peron. Joia trecută un cal, doritor pe semne, de mai multă libertate, scăpase fără veste dintr'un vagon la gara din Arad și într'o fugă turbată se repezi spre peron, care era tixit de lume. O panică grozavă se produse în mijlocul publicului, din care mulți inși puteau răi s'o pătească, dacă frânarul Adam Szénásy cu primejduirea vieții nu se punea în calea animalului furios, pe care, spre mulțumirea și liniștirea tuturor, îl prinse și-l opri pe loc, înainte de primejdie. Fu dus apoi din nou în vagon și publicul rămase numai cu spaima.

Curs pedagogic la școala Asociațiunii. Cursul complementar (supletor) ce este împreună cu școala de fete a Asociațiunii, s'a întregit cu începutul anului școlar curent cu studiile pedagogice pentru eleve, cari doresc a se pregăti pe cale privată pentru cariera învățătoarească. În acest curs se primesc elevele, cari au absolvat cele patru clase ale școlii civile, se pot însă primi și eleve, cari au absolvat două clase civile cu calcul bun, dacă au trecut de 15 ani și sunt împedecate a absorbi toate cele patru clase civile. Inscriserile s'au făcut la 5/17 Sept.

Dela Berlin la Alexandria și Cairo. Agenția „Stangen“ din Berlin a propus direcțiunii „Serviciului Maritim Român“ de a crea o agenție româno-germană pentru transportul de călători dela Berlin pentru Alexandria și Cairo, orașe cari au devenit stațiuni hivernale și cari atrag în fiecare an un mare număr de turiști. Direcțiunea serviciului maritim român rezervându-și dreptul de a se pronunța, a pus condițiunea, ca agenția „Stangen“ să înființeze la New-York o a doua agenție, ca să asigure liniilor române, ferate și maritime, traficul de călători din lumea nouă, spre extremul Orient, care actualmente se scurge pe trei căi diferite: New-York Londra-Alexandria. Traiectul Londra-Trieste-Alexandria se face în 140 oare; Londra Marsilia Alexandria în 182 oare; Londra-Brindisi-Alexandria în 180 oare. Același drum, prin Hamburg-Berlin-Constanța, s'ar face în 115 oare. În acest caz, călătorii ar fi transportați cu luxoasele vagoane ale companiei internaționale de vagoane cu patură și apoi cu vapoarele „Serviciului mar. român“, cari sunt cele mai repezi din tot Orientul. În scopul prelungirii liniei până la Alexandria, se vor comanda încă 2 vapoare, tip „Regele Carol I“, cu o viteză de 18 mile pe oră.

Școală practică de agricultură în România. Cu începere dela 1 Septembrie, Academia-română a înființat o școală practică de agricultură în comuna Moara Grecilor, din județul Vaslui. Școala e înființată din fondul decedatului Ioan Agarici, care a lăsat două moși pentru acest scop. Cursurile școlii vor dura 3 ani, și pe lângă agricultură se vor preda și cursuri practice de meșteșugurile cele mai necesare sătenului. În această școală se vor primi numai fii de săteni.

Nenorocire pe calea ferată. Un tren compus din mai multe vagoane încărcate cu basalt, care venia dela Verciorova spre balastiera Olt (România) a deraiat Vineri seara la orele 6.45, în dreptul cantonului 134, isbindu-se de un bou, care se afla pe linie. Vagoanele s'au isbit cu putere și s'au răsturnat de pe șine. Din personalul trenului au rămas victime: 1 mort, 2 grav răniți și 2 mai ușor. Răniții au fost transportați la spitalul din Craiova.

Turnuri de pază între Rusia și Germania. Guvernul rusesc a ridicat la hotarele despre Germania pe o linie întinsă turnuri signalizatoare, făcute din lemn, înalte de 12 metri, în cari s'au sădă soldații de pază. Turnurile vor fi legate între sine, precum și cu cordonul următor, dela spate, prin telefon, ca îndată-ce o pază observă ceva, să poată repede vesti pe ceilalți. Fiecare turn își are ochianul său, ca soldatul de pază să poată vedea cât mai departe înainte. Pe rînd Rusia va ridica aceste turnuri pe întreaga linie de hotar spre Germania.

O descoperire contra pulberii fără fum. Se știe zorul, cu care toate statele s'au apucat să fabrică pulbere fără fum, cu care trupele pot să tragă un foc după altul, fără a se putea descoperi locul din care se trage. Acum zările tran-oceanice anunță, că un oficer din armata Statelor-Unite, colonelul Smart, a făcut o descoperire care neutralizează avantajul pulberii fără fum. El a constatat că, provăzând lui netele, ochenele sau lornietele de războiu cu sticle violete, se obține posibilitatea de a zări, chiar la distanțe mari, efectul produs în atmosferă de descărcăturile focurilor trase cu pulbere fără fum. Acum se va face cu această descoperire o experiență în insulele Filipine, unde insurgenții se servesc de arma Mauser încărcată cu cartușe cu pulbere fără fum. Toți oficerii d'acolo au fost provăzuți deja cu lorniete cu sticlă violetă, cu cari să poată descoperi imediat liniile inimice și să-și reguleze tirul oameni-

lor. Dacă această încercare reușește, nu va fi de mirat să vedem pe viitor soldați porniad la războiu cu ochelari violeți.

ULTIME ȘTIRI

Revocarea ordonanțelor cehice.

Correspondentul din Viena al lui „Nar. Listy“ telefonează:

„Se pare, că asupra sorții ordonanțelor s'a luat deciziunea definitivă: după toate semnele, vor fi desființate. Actuala majoritate va scădea la treapta minorității; ear viitoarea majoritate se va compune din partidele nemțești.“

Chestiunea limbilor va fi regulată printr'o lege votată de către parlamentul central, ear nu de către dietele provinciale, precum pretindeau Cehii.

„Atentatul“ contra lui Milan.

Berlin, 17 Septembrie.

„Kölnische Zeitung“ află din Belgrad, că dacă radicalii sârbi cei implicați în procesul atentatului și complotului vor fi osândiți, mai multe puteri vor interveni.

Belgrad, 17 Septembrie.

„Novoie Vremia“ scrie, că nu ajunge numai omul care a săvârșit această crimă (Milan); ear șefetnicul ai regelui Alexandru trebuie să devină niște oameni, cari sunt capabili a se împotrivi fantaziilor săngeroase ale generalismului sârb.

Posta Administrației.

Dlul I. Fofiu, C.-Tărian. S'a rectificat în înțelesul scrisorii D-voastre. Vă mulțumim.

ECONOMIE.

Grâne.

Prețurile de la 15 Septembrie.

	Arad:	B.-Pesta:
Grâu Aprilie fl.	fl.	8.48—8.79
mai slab	7.50—7.70	8.43—8.77
Cucuruz vechiu	5.—5.20	5.05—5.25
„ nou		5.07—5.17
Orz vechiu	5.20—5.30	6.35—7.—
„ nou	4.80—5.—	6.—6.50
Secară Aug.		6.40—6.65
„ pe Oct.	5.80—5.90	6.15—6.65
Ovăș Aug.	4.40—4.50	5.55—5.65
„ Oct.	—	5.14—5.15

Cursul pieții din Arad.

Din 26 Iulie a. 1898.

Hărțile-monetă română	Cump. fl. 9-48	vând	9-52
Lire turcești			
Imperiali (15 R. aur)	18.90		19.—
Ruble rusești 100 à	126.—		127.—
Galbeni	5.58		5.68
Napoleon-d'or	9.48		9.55
100 Marce germane	58.50		58.95
Livre sterling	11.90		12.50

Semințe:

Trifoiu roșu:	„ 98	„ 40.—43.—
Lucernă: ung.	„ „	40.—43.—
„ it.	„ 98	45.—47.—
In, după calitate	„ „	10.50—11.—
Ulei de napi	„ „	88.—
Petrol american rafinat	fl. 22.50	100 kl
„ rusesc	„ 20.—	„ „
„ de Orșova	„ 19.—	„ „
„ de Brașov	„ 18.—	„ „
Spirt grob pentru rafinat	fl. 16.50—16.75	
Lână: de vară	„ 90.—92	
„ vântată	„ 90.—98	
„ albă	„ 108.—114	

Editor: Aurel Popovici-Barelana.
Redactor responsabil Ioan Bussu Sirlan

4229
1899

Árverési hirdetményi kivonat.

A kisjenői kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirrè teszi, hogy Beles Aurelia férj. Givulesku odvosi lakos végrehajthatónak Rezboj Togyer simand l. végrehajtást szenvedő elleni 55 frt kr tőkkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kir. törvényszék (a kisjenői kir. járásbiróság) területèn lévő a cs. simandi 306 sztjkvben A I. 8 sor sz. és 15 hrsza. foglalt beltelkes házból álló ingatlanra az árverést 505 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899 évi novemb. hó 17-ik napján délelőtti 10 órakor Simand községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 50 frt 50 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kisjenőn 1899 évi szept. hó 6 napján.

A kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

337 1-1

Tabajdi

kir. ítélő táblai bíró.

Biblioteca Noastră

Apare în Caransebeș.

Director: E. Hodoș.

Au apărut:

Nr. 1 S. S. Secula, Realități și Visări, novelete

Nr. 2. Iosif Balan, Iancu de Hunyad.

Nr. 3—4. G. Coșbuc, Versuri și Proză, cu potretu autorului.

Nr. 5. Gr. M. Alexandrescu, Fabule alese.

Nr. 6. N. Macovișteanu, Dela Sat, piesă teatrală pentru popor,

Nr. 7. Zotti Hodoș, Intocmai! comedie franceză.

Nr. 8—9. O. G. Lecca, Istoria Țiganilor, cu potretu autorului.

Nr. 10. E. Hodoș, Convorbiri Pedagogice.

Nr. 11—12. E. Hodoș, Cântece Bănățene, cu răspuns dlui Weigand

Nr. 13. E. Hodoș, Cântece Cătănăști, cu portr. lui T. Doda.

Nr. 14. G. Crăciunescu, Copii de găsit, snoave, cu potr. autorului.

Nr. 15—17. Ios. Balan, Numiri de localități.

Nr. 18—22. Zotti Hodoș, Poftă bună! Carte de bucate.

Nr. 23—26. P. Drăgălina. Din Ist. Banatului Severin I.

Nrele viitoare: Din Istoria Banatului Sev. de P. Drăgălina.

P. II. Severinul sub principii Trasilvaniei până la căderea sa în mâinile Turcilor (1658).

P. III. Răsboaiele între Austria și Turcia pentru eliberarea Severinului

P. IV. Infintărea regimentului valaho-illiric, mai târziu romano-banatic nr. 13. (1767—1872),

Partea I. a apărut.

Celelalte au să apară pe rând. *Că ce doresc să li-se trimită, sunt invitați să ne înștiințe, ca să știm câte exemplare să tipărim.* Direcția

Gramatica Română, pentru învățământul secundar, de Ioan Petranu, profesor la seminarul român gr. or. din Arad Partea I. Etimologia. A apărut în a doua ediție, ceea ce încă dovedește valoarea acestui bun manual de școală și buna primire de care prima ediție s'a bucurat din partea celor competenți. — Prețul e 1 fl. și se poate procura dela autorul din Arad, în a cărui editură a apărut. — Manualul este aprobat și din partea ministrului ungu-lesc de culte și instrucție publică.

„Marșul studenților din Brașov“ se numește o nouă compoziție musicală a tinerului maturisant dela gimnaziul român din Brașov, Iustin Cl. Iuga, care a dat și până acum frumoase probe de talentul său musical. Compoziția a apărut în editura autorului și costă 20 cr. Studenții însă o pot procura direct dela compositor, în Gherla, cu prețul jumătate.

AVIS. P. T. domni învățători și colegi. La multe întrebări ce mi-se fac, cu onoare vin a răspunde, că deși am intrat în statul de pensiu, dar' lucru și mai departe pe terenul literar-didactic, și pentru noul an școlar 1899/1900 pot servi cu manualele mele didactice — scrise cu multă îngrijire — într'o limbă ușoară, metodă practică și amăsurat gradului de înțelegere a tinerimii noastre din școala populară, ca așa carte să le fie dragă. Las să urmeze aci întreaga serie: 1. Micul abecedar 18 tabele de părete 3 fl. 60 cr. 2. Micul abecedar P. I. ediția IX. pentru I. an 20 cr. 3. Micul abecedar P. II. ediția V. pentru II. an 20 cr. 4. Micul legendar P. III. ediția V. pentru III. și IV. an. 30 cr. 5. Exerciții intuitive ediția III., pentru învățători 30 cr. 6. Metodul de procedere, la Abecedar, p. Inv. 40 cr. 7. Limba română (gramatică) 30 cr. 8. Economia, ediția VI. (clasa IV., V., VI.) 20 cr. 9. Socoata P. I. ediția IV. 20 cr. 10. P. II. ediția II. 20 cr. 11. Tabelele, măsurile și anii ediția III. 6 cr. 12. Istoria naturală, ediția VI. 20 cr. 13. Geografia P. I. ediția IV. (clasa III. și IV.) 20 cr. 14. Istoria Ungariei ediția II. (clasa IV. și V.) 20 cr. 15. Istoria Univers., (clasa VI.) 20 cr. 16. Abecedar german-român 20 cr. 17. Istoria R-lor 30 cr. 18. Micul gratulant 30 cr. 19. Cântările Viteemului 10 cr. 20. Invățtură despre bani noi 2 cr. Cu stimă colegială Ioan Tuduceșcu. (Com. Temes) posta B-Lippa.

Tabloul (fotografie) celor cari au participat la adunarea generală a „Reuniunii învățătorilor români din dreapta Murășului“ ținută în Moneasa, este gata. El face cinste atelierului dlui Honisch din Arad. Cine voește să-l aibă, să se adreseze dlui Honisch István, Arad, Szabadságtér 3. Exemplarul costă 1 fl.

„Isvorul Precestei“, canon de rugăciune către Născătoarea de Dumnezeu, o carte folositoare tuturor creștinilor, extrasă din „Penticostar“. — Prețul 12 cr.

„Trei Doctori“, comedie într'un act, localizată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. — Prețul 20 cr.

„Povești populare“, de cuprins moral culese de S. Teodorescu-Chirileanu. — Prețul 8 cr.

„Pălăria Ceasornicului“, comedie într'un act de Mdm. Emile de Girardin, localizată de A. G. N. — Prețul 25 cr.

Toate patru se pot procura dela librăria Ciurcu din Brașov.

La administrația

„Tribunei Poporului“

se află în deposit spre vânzare următoarele opuri și broșuri:

„Teoria dramei“ de Dr. Iosif Blaga. Prețul 1 fl. 80 cr.

„Cuvântări bis. de Massilon traduse prin Ioan Genț. Prețul 2 fl. 50 cr.

„Lupta pentru drept“ de Dr. R. Ihering traducere, de T. V. Păcășeanu Prețul 1 fl.

„Din vremuri apuse“ de Iudita Secula, Prețul 50 cr.

„Juvenilia“, prosă și versuri de Sextil Pușcariu. Prețul 80 cr.

„Vieritul“, de Petru Vancu. Prețul 50 cr.

„Pribeag“, de I. Sceopul. Prețul 75 cr.

La facerea comandelor, cari se vor efectua prompt, rugăm a se adauge și spesele de porto postal.

Administrațiunea „Trib. Pop.“

„Povestea unei coroane de oțel“, de iubitul nostru poet George Coșbuc, a apărut în București, în editura librăriei C. Sfetea, cu o mulțime de ilustrațiuni intercalate într'un text istoric-poporal, ce se extinde pe 260 pagini ale volumului în format octav mare, cu un tipariu finos și cât se poate de bine îngrijit. Prețul: 1 leu 50 bani.—Din titlul cărții încă se poate vedea, că ea cuprinde istorisirea despre „Restaurarea domniei românești și războiul pentru neafermare“, scrisă anume pentru tinerime. Incepând dela introducerea, până la pagina ei din urmă, cartea aceasta, indeosebi, este scrisă cu atâta foc și dragoste de neam, cu atâta măiestrie și farmec și într'o limbă atât de dulce populară, încât, începând odată s'o citești, n'o mai poți lăsa din mâini până ai isprăvit-o. Și după ce ai citit-o odată, din nou o începi și mereu o citești și tot nu te mai saturi. — O adevărată podoabă literară și un mărgăritar neprețuit în literatura noastră populară. Ear serviciul, ce are să facă opul acesta tinerimii cărțuror nu numai în România, ci în toate țările locuite de Români,—nemăsurat va fi. Va reinvia, unde va trebui, va potența, unde este: adevăratul simț național, iubirea curată de neam și de patrie, îndemnul spre fapte mari și glorioase și neclintita dragoste pentru limba strămoșească.

Un păcat neiertat va comite ori care familie românească, din saloane până în bordeiu, — care ar întrelăsa a-și împodobi masa și biblioteca cu acest mai nou mărgăritar literar al iubitelui nostru poet Coșbuc.

„Foala Pedagogică“ apare în Sibiu sub direcțiunea dlui Dr. D. P. Barciuanu. În Nrul 17 din 1/13 Sept. anul al III-lea are următorul cuprins: Chestiunea pedep-selor în școala populară (continuare), de Iosif Velcean, învățător. — Ceva asupra

ocupățiunilor de casă. — Din literatura școlară. — Informațiuni. — Felicitări. — Corespondență.

Almanach, edit de „Reuniunea învățătorilor români de la școlile confesionale gr.-or. din diec. Caransebeșului“, din incidentul adunării generale jubilară, ținută în zilele de 10/22 și 11/23 Septembrie 1895, cu care ocaziune s'a inaugurat monumentul lui Constantin Diaconoviciu-Loga. — Editura comitetului reuniunii. — Sub acest titlu harnic rennune a învățătorilor nostri din diecesă Caransebeșului a scos de sub tipar la „Tipografia diecesană“ din Caransebeș un op voluminos, peste 230 pagini, în format mare și elegant, având un cuprins bogat și de interes general. Prețul cărții este numai 1 fl. v. c. și se poate comanda de la „Librăria diecesană“ din Caransebeș.

Gramatica Română pentru învățământul primar, partea I. de Ioan Petran, profesor siminariist (apărută în Arad, 1898, prețul 15 cr.) e aprobată de Ven. Consist. din Arad. Venitul curat al acestei cărți didactice este destinat pentru înființarea unui fond, din care să se premieze învățătorii nostri, cari se vor distinge pe terenul învățământului și, indeosebi, în propunerea limbii materne. Se poate comanda și dela adm. „Tribunei Poporului.“

„Drepturile, datorințele și responsabilitatea membrilor de direcțiune“, de Alfred Kormos, trad. de Constantin Pop, funcționar la „Albina“. Carte foarte importantă pentru membrii din direcțiunea tuturor institutelor de bani și a ori-cărora societăți pe acți. Costă 1 fl. 50.